

Školitelský posudek na bakalářskou práci Petry Trachtmannové Dívání se na krutost ke zvířatům: vizuální kultura zachycující krutost ke zvířatům

Vypracoval Marco Stella

Práce se věnuje v celkovém (pro bakalářskou práci nadstandardním) rozsahu 80 stran problematice reprezentací násilí na zvířatech a zvířecího utrpení a na příkladu aktivistické kampaně ukazuje některé nepředvídané dopady i nové strategie prezentace problematice sféry ochrany a práv zvířat. Vizuální kultura je dnes kolbištěm, na kterém se formují postoje společnosti a v případě problematiky ochrany zvířat, případně práv zvířat má výsadní postavení. O to více musím autorku kladně hodnotit nejen za samostatný výběr tématu, ale obecně i za zpracování tématu. Autorka se práce zhostila s nebývalou samostatností a pílí, v této teoretické práci zpracovala více než 50 převážně anglických titulů a v závěru sama navrhla možné alternativy k současnému, podle mnohých autorů antropocentrickému, zobrazování zvířecího utrpení v kampaních, umění i literatuře. Zvláště musím ocenit a vyzdvihnout přemýšlivost, teoretický nadhled a schopnost konceptualizovat, který při psaní práce autorka projevila. Její práce s koncepty Aatoly či Bakera bych se nebál označit za bravurní, stejně jako její snahu propojit oblast animal studies, místy poněkud uzavřenou a omezenou na svůj specifický okruh literatury, s klasiky jako je Foucault, Lévinas či Buber. Toto propojení zároveň není nikterak samoučelné a autorce pomáhá s nadhledem zhodnotit, překročit a modifikovat některá tvrzení, která jsou ve společenskovedních úvahách o vztahu člověka a zvířete, případně utrpení zvířat považována za samozřejmá. K obsahu nemám, kromě níže zmíněných připomínek, větších výtek a osobně se domnívám, že pokud by autorka svou práci lehce přepracovala a některé nedokonalosti, vzniklé nedostatkem času při finálních úpravách, odstranila, byl by text vhodný k publikaci např. v Anthrozoos nebo Animals & Society, případně Relations.

Má první výtku se týká občas až nesnesitelně těžkopádného stylu psaní a místy nepěkné češtiny. Bolesti hlavy, které mi způsobovalo čtení až monstrózních souvětí a jejich několikanásobná revize neustoupily ani při finálním čtení, nicméně je zřejmé, že i přes poměrně časté používání anglicismů jak ve slovní zásobě, tak ve větné skladbě si je autorka v naprosté většině případů zcela jistá tím, o čem píše. Co se stylistiky týče, má autorka značné rezervy, v průběhu psaní bakalářské práce jsem však mohl sledovat dramatické zlepšení autorčiných schopností. Bohužel, takřka již tradiční nedostatek času nedovolil práci „učesat“ do ideální podoby, nicméně je třeba zdůraznit, že první verze, kterou jsem měl možnost číst, byla o řád více těžkopádná než je nynější stav. Bohužel, práce obsahuje i alarmující množství gramatických chyb a překlepů.

Další lehká výtku se týká místy nekritického přijetí pojmového aparátu Steva Bakera (konkrétně mám na mysli jeho knihu *Picturing the Beast*), který autorka v některých částích nevysvětluje, pouze používá, což pro čtenáře může být matoucí.

Ani jedna z těchto výtek mi však nebrání v tom, abych práci rozhodně doporučil k obhajobě a hodnotil ji jako výbornou.

V Praze dne 16.9.2013